

1. Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (έν σελ. 231). Σπανίως τοσοῦτον νεαρὸς διάδοχος ἐφειλκυσε ἐφ' ἐκτουτὸ τὴν γενικὴν τοῦ κόσμου προσοχὴν ἐπὶ τοσοῦτον, ὅσον ὁ διάδοχος τῆς Σερβίας Ἀλέξανδρος. Τὰ περὶ τῆς ὑποδοχῆς, ἧς ἐτυχεν ὁ πρίγκηψ μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τοῦ βασιλέως Μιλάνου, τῆ 14. Ἰουλίου κατὰ τὴν εἰς Βελιγράδιον ἐπιστροφὴν του, λεχθέντα καὶ γραφέντα ἔχουσι τοιοῦτον χαρακτήρα, ὡς νὰ εἶχεν ἤδη ἀνδρωθῆ ὁ μόλις τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἄγων διάδοχος. Βεβαίως αἱ περιστάσεις, ὑφ' αἷς ἠξήθη ὁ πρίγκηψ Ἀλέξανδρος, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἐντυπωθῶσιν ἐν τῇ παιδικῇ αὐτοῦ ψυχῇ ἀνεξίτηλως. Μεταξὺ τῶν γονέων αὐτοῦ ὑφίσταται ἀπὸ πολλοῦ ἤδη βαθυτάτη διχόνοια καὶ ῥήξις, καταλήξασα εἰς τὰ γνωστὰ τοῖς πᾶσι λυπηρὰ γεγονότα.

Ὁ Βασιλεὺς Μιλάνου ἔλαβε τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ μόρφωσιν ἐν Παρισίοις, ἀλλ' αἱ παρούσαι περιστάσεις ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ ἐκλέξῃ ὡς καταλληλοτέραν χώραν πρὸς μόρφωσιν τοῦ υἱοῦ του τὴν Γερμανίαν.

2. ΘΕΡΙΝΗ ΗΜΕΡΑ. Εἰκὼν ὑπὸ Ernestine Friedrichsen (έν σελ. 235). Ἀτάραχος καὶ λεία ὡς κάτοπτρον ἐκτείνεται ἡ ἐπιφάνεια τῆς λίμνης, καὶ παρὰ τὰς ὄχθας αὐτῆς κατοπτρίζονται τὰ δένδρα καὶ οἱ θάμνοι τοσοῦτον εὐκρινῶς εἰς τὰ διαυγῆ ὕδατα, ὥστε νομίζει τις ὅτι τὸ βλεῦμα του βυθίζεται εἰς ἕτερον δάσος ἐπὶ δροσερώτερον. Εἰς τινα σκιερὸν ὄρμον σχηματιζόμενον παρὰ τῇ σὺδένδρῳ ὄχθῃ συναθροίζονται τὰ παιδιά τοῦ χωρίου κατὰ τὰς θερμὰς τοῦ θέρους ἡμέρας καὶ λούονται εἰς τὰ διαυγῆ καὶ δροσερὰ νάματα. Μόνον τὸ μικρὸν παιδίον τῆς πλουσιωτάτης νεαρᾶς χωρικῆς δὲν ἀποτολμᾷ νὰ ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τῶν ἀγκαλιῶν τῆς μητρὸς του, ἧτις προσπαθεῖ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸ τὸ πρῶτον μάθημα τῆς κολυμβητικῆς. Ἴσως ἐπὶ τέλους ἐνδώσῃ εἰς τὰς προτροπὰς τῶν συντρόφων του καὶ τὰς θωπείας τῆς μητρὸς ὅπως βρῆξῃ ὀλίγον τοὺς μικροὺς του πόδας εἰς τὸ ὕδωρ. Περισσότερον δὲν πρέπει τις νὰ περιμένει τὴν φορὰν ταύτην παρ' αὐτοῦ.

3. ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ (έν σελ. 239). Τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου τούτου θὰ ἐροτασθῶσι μεγαλοπρεπῶς ἐν Λειψία τῆ 18. Αὐγούστου (πρὸς ἀνάμνησιν τῆς κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐν ἔτει 1870 συγκροτηθείσης μάχης παρὰ Gravelotte καὶ Saint Privat). Ἡ θέσις τοῦ μνημείου, ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀπέναντι τοῦ παλαιοῦ δημαρχείου, εἶνε ἡ κεντρικωτάτη τῆς πόλεως.

Ἡ κυρία μορφή, ἧτις ἀποτελεῖ τὴν κορωνίδα τοῦ μνημείου, εἶνε ἡ μεγαλοπρεπὴς Γερμανία, ἧτις ὡς μαχήτρια, μετὰ τὴν νίκην, παρίσταται ὡς ὀπλισμένη προστάτις καὶ φύλαξ τῆς εἰρήνης. Τὸ ἔξωρος αὐτῆς ἠσυχάζει ἐν τῇ θήκῃ κρατεῖ αὐτὸ ἐκ τοῦ κάτω ἀκροῦ ἐπὶ τοῦ δεξιῦ ὤμου, ἐνῶ ἡ ἀριστερὰ τῆς στηρίζεται ἐπὶ τῆς μετὰ τὸν αὐτοκρατορικὸν ἀετὸν κεκοσμημένης ἀσπίδος· τὸ ὠραῖον τῆς πρόσωπον, ὀλίγον πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἐστραμμένον, ἐκφράζει ὑπερηφάνειαν καὶ ἀνδρείαν, ἀλλ' εἶνε εἰρηνικὸν, τὴν εἰρήνην προστατεύον, οὐχὶ ἀπειλητικόν. Ἡ Γερμανία αὕτη, ἐκ χαλκοῦ κατασκευασθεῖσα ἔν τῳ ἐργαστηρίῳ τοῦ Howald ἐν Braunschweig, ἔχει διπλάσιον μέγεθος τῶν κάτωθεν αὐτῆς ἀνδριάντων. Εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ κυρίου βᾶθρου ἴστανται ἐπὶ εὐρέων ὑποβᾶθρων, εἰς μείζον τοῦ φυσικοῦ μεγέθους, οἱ ἔφιπποι ἀνδριάντες τοῦ βασιλέως τῆς Σαξωνίας, τοῦ Γερμανοῦ διαδόχου (ἀρτίως ἀποβιώσαντος Φρειδερίκου Γ'), τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ καὶ τοῦ στρατάρχου κόμητος Μόλτικε. Εἰς τὴν προσθίαν πλευρὰν τοῦ κυρίου βᾶθρου ἀνάθηται ἐπὶ τοῦ θρό-

νου μετὰ στέφανον δάφνης ἐστεμμένος ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ὁ Νικηφόρος. Εἰς ἐκάστην τῶν τεσσάρων πλευρῶν τοῦ βᾶθρου πρὸς ταῖς γωνίας ἴστανται ἀνὰ δύο σηματοφόροι.

Αἱ ἐπιγραφαὶ τοῦ μνημείου ἐξηγοῦσι πληρέστατα τὴν σημασίαν αὐτοῦ μετὰ τῆς μεγίστης βραχυλογίας, δι' ἐξ ὀκτασυλλάβων στίχων, τῶν ὁποίων παραυτέμεν ἐνταῦθα ἄνευ μέτρων τὴν ἐννοίαν αὐτολεξεί:

Τῶν πατέρων ἡμῶν ὁ διαρκὴς πόθος, τῆς Γερμανίας ἡ ἐνότης, κατορθώθη. Οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν προθύμως Ἵπὲρ τοῦ ἐνιαίου κράτους ὑπέστησαν τὸν θάνατον. Οἱ ἀπόγονοι ἡμῶν εἶθε πάσαις δυνάμεσι νὰ ἐνεργῶσιν, ὅπως τὰ διὰ τηλικούτων ἀγῶνων ἀποκτηθέντα διατηρήσωσιν.

4. ΤΟ ΝΕΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΗΣ ΑἴΛΗΣ ΕΝ ΒΙΕΝΝῃ

(έν σελ. 242). Τὸ νέον τοῦτο θέατρον, περατωθὲν ἤδη μετὰ δωδεκαετῆ ἐργασίαν ὑφούται ἐν ὄλῃ αὐτοῦ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ ἐπὶ τῆς λαμπροτέρας ὑπὸ ἀρχιτεκτονικὴν ἐποψιν καὶ κεντρικωτέρας θέσεως τῆς ἀνανεωθείσης Βιέννης. Κείμενον ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος Φρειδερίκου Σμιθ καλλιτεχνηθέντος θαυμαστοῦ δημαρχείου ἔχει ἐπαξίους γείτονας τὴν Votivkirche καὶ τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Φέρστελ, τὴν Βουλὴν τοῦ Χάνσεν καὶ τὸ δικαστήριον τοῦ Οὐίλεμαν. Ἡ οἰκοδομὴ αὕτη βασιίζεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ὅτι πᾶν οἰκοδόμημα ὀφείλει νὰ ἐξηγῆ αὐτὸ ἐαυτὸ διὰ τῆς ἐξωτερικῆς αὐτοῦ ἐμφανίσεως. Ὅπου ἡ ἀρχιτεκτονικὴ δὲν εὐρίσκει πλέον λέξεις πρὸς ἐξήγησιν τοῦ ἔργου τῆς, ἐκεῖ παρυσιάζεται ὡς εὐγλωττοτέρα ἐπίκουρος ἡ πλαστικὴ.

Ἀπὸ τῶν ἀετωμάτων τῶν μεγάλων παραθύρων χαριετίζουσι ἡμᾶς αἱ προτομαὶ ἐννέα ποιητῶν: Σαίξπηρον, Γκαίτε, Σχίλλερ, Λέσσιγγ, Γρίλλπαρτσερ, Ἐββελ, Ἄλμ., Μολιέρου, Καλδερῶνος. Ὁ ἀρχιτέκτων λέγει: τοῦτο εἶνε θέατρον. Ὁ ἀγαματοποιὸς προσθέτει: Εἶνε ἀφιερωμένον εἰς τὴν λατρείαν τῶν εὐγενεστέρων εἰδῶν τῆς δραματικῆς ποιήσεως. Τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ θεάτρου παρίστα ἡ ἡμετέρα εἰκὼν ἐναργέστερον καὶ συντομώτερον πάσης λεπτομεροῦς περιγραφῆς τῶν ἀπειραρίθμων μερῶν, ἐξ ὧν συνίσταται τὸ πολυπλοκάτατον τοῦτο οἰκοδόμημα. Οὐδὲν ἐκ τῶν ἀπειρῶν τούτων μερῶν, οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον μῦριον ἀπάδει πρὸς τὸ σύνολον, ἀλλ' ἅπαντα συναρμολογοῦνται καὶ συμπλέκονται ἐν πληρεστάτῃ ἀρμονίᾳ πρὸς τὸ ὅλον οἰκοδόμημα. Τὰ ἐν τοῖς ἀετώμασι συμπλέγματα, τὰ ἀνάγλυφα τὰ διαζώματα, τὰ μείζονος τοῦ φυσικοῦ μεγέθους ἀγάλματα ἀλληγορικῆς, μυθολογικῆς καὶ ιστορικῆς σημασίας καὶ ἀπειρα ἄλλα ἀριστουργήματα τῆς πλαστικῆς εἶνε ἔργα τῶν διασημοτάτων τῆς Βιέννης καλλιτεχνῶν, τοῦ Benk, Meyer, Kundmann, Tilgner, Costenoble, Silbernagel, Hofmann κτλ.

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ θεάτρου εἶναι καθ' ὅλα ἀνάλογον πρὸς τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ δύο χιλιάδας ἀνθρώπων χωροῦσα αἴθουσα εἶναι ὅτι λαμπρὸν καὶ ἐξάσιον. Ἐν γένει δὲ ὄχι μόνον περὶ τῆς κομψότητος καὶ πολυτελείας ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ἀσφαλείας ἐλήφθη ἡ μεγίστη πρόνοια. Τὸ θέατρον δύναται νὰ κενωθῆ ἐντὸς ὀλιγίστων στιγμῶν, οὕτως ὥστε οὐδεμίαν ἐκ τῶν συνήθων καταστροφῶν δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς, ἧτις ἄλλως τε καθίσταται ἴσχεδον ἐντελῶς ἀδύνατος διὰ τῶν ἐκ σιδήρου κατασκευῶν καὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτισμοῦ. Ἡ σκηρικὴ ὑπηρεσία ἐκτελεῖται δι' ὑδραυλικῶν μηχανῶν. Ἐν γένει δὲ ἐρημωσθησαν ἐπὶ τοῦ θεάτρου τούτου πᾶσαι αἱ διὰ τῆς μακροχρονίου πείρας ἐν τῇ κατασκευῇ των θεάτρων ἀποκτηθεῖσαι καὶ συλλεγεῖσαι γνώσεις.